

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Štefánia (Apolónia) Behancová, FDC

Narodená: 13. 05. 1913 Mikušovce, okr. Ilava
Vstup: 11. 12. 1933 Trnava
Obliečka: 23. 08. 1934 Spišská Sobota – Poprad
Prvé sľuby: 25. 08. 1936 Spišská Sobota – Poprad
Večné sľuby: 19. 08. 1943 Trnava
Zomrela: 15. 02. 2000 Bojnice – nemocnica, pochovaná je v Prievidzi

Sestra M. Štefánia sa narodila 13. mája 1913 v Mikušovciach. Rodičmi boli otec Štefan a matka Alžbeta rod. Koyšová. Rodičia jej poskytli solídnu náboženskú výchovu. Pociťovala čaro rehoľného života od našich sestier, ktoré pôsobili v obci Pruské. Vyrástla z 12. súrodencov – šesť chlapcov a šesť dievčat, ona bola dvanásť. Základnú školu navštevovala v rodisku. Noviciát nastúpila 23. augusta 1934 a prijala meno Sr. M. Štefánia. Magistrou noviciátu bola sr. M. Eglantína Kardošová. Vykonávala domáce práce, ale čoskoro bola pridelená na zbierku po celom Slovensku pre dievčenský sirotinec v Trnave, ktorý sme spravovali v provinciálnom dome. Na zbierky chodila z kláštora Spišská Sobota, Michalovce, Trnava. Bol to ťažký údel, ale ona ho vykonávala 14 rokov horlivo a s veselou myslou. Často sa jej dostalo na zbierke od ľudí výčitiek i posmechu, ale ona to prijala s úsmevom a žartom, a tak ich odzbrojila. Obetu svojho života obetovala Bohu veľkoryso a z lásky. Mala veľký zmysel pre modlitbu, prácu a povinnosť. Rozhodla sa ho v tom poslaní chváliť, odprosovať, zmierňovať a milovať. Optimizmus a veselá nálada ju neopustili do smrti.

Napriek ťažkostiam vždy pôsobila pokojne a vyrovnane. Posväcovala seba i tých, s ktorými sa stýkala najmä na zbierke. Ticho objímala kríž, ktorý prijímala ako dar. V čase zrušenia kláštorov po roku 1950 pracovala v charitných domoch v Ivanke pri Nitre v paramentike pri šití kostolnej bielizne a vyšívání kňazských ornátov 1950-1960. V Sládečkovciach pri domácich prácach 1960-1969, v Rúbani ako kuchárka 1969 - 1972, v Ladomerskej Vieske v Dome dôchodcov 1972 – 1984 a opäť v Rúbani pri čistení zeleniny 1984 - 1997.

Od roku 1997 bola pridelená do kláštora v Prievidzi k domácim prácam. Zhotovovala tu a opravovala veľké množstvo ružencov, čím šírila úctu k Matke Božej. Prijala Boží plán choroby, ktorou ju Pán vyzval k utrpeniu. Trpela na bolesti kĺbov, kolien a chrbtice. Liečila sa aj na ischemickú chorobu srdca a na vysoký tlak. Napokon si pádom zlomila bedrový kĺb. Bola hospitalizovaná v nemocnici v Bojniciach. Ťažké utrpenie, trepezlivosť a oddanosť naplňovala láskou k Ježišovi a vkladala ich do „Božej sporiteľne“ na mnohé úmysly sv. Cirkvi a Kongregácie.

15. februára jej kňaz udelil sviatosti chorých. Prijala ich veľmi skrúšene. Bolo to tesne predpoludním. Pri odchode jej kňaz pripomenul, aby sa o 12. hodine v duchu pripojila ku požehnaniu, ktoré udelí svätý Otec slovenským pútnikom v Ríme. Po rozozvučení zvonov o 12. hodine, naša sestra Mária Štefánia prekročila Svätú bránu do večnosti. Boj s ťažkou chorobou víťazne skončil. Prijala pozvanie „Poď, nevesta moja!“

Sestra Štefánia bola spolu so sestrou Kristínou v nemocnici, ktorá zomrela v noci 14.2. Mali spoločnú zádušnú omšu, pohreb a na cintoríne odpočívajú vedľa seba pri našich sestrách. Miestny dekan, vdp. Ján Bednár pri sv. omši v homílii vyzdvihol jej tri hlavné vlastnosti, ktoré u nej postrehol. Bola to radostná obeta na zbierkach, obetavá poslušnosť a pracovitosť. Každú čnosť podrobne vysvetlil a ďakoval za jej kladný život, obety, modlitby pre spoločné dobro farnosti i sv. Cirkvi. Apeloval na prítomných siedmich kňazov, na veľké množstvo spolusestier, mnohých príbuzných a veriacich, aby nasledovali tieto svedectva zasväteného života a praktizovali ich v prostredí svojho apoštolátu. Čakáme na jej príhovor pred Božím trónom o prínos nového rehoľného dorastu ako náhradu za seba. Pohreb dal slávnostný ráz celej veľkej Prievidzkej farnosti.

RIP.

Trnava, 21. 02. 2000

Napísala: Sr. M. Augustína Štanclová, FDC